DODD'S KIDNEY PILLS
FOR ALL KIDNEY DISEASES
RHEUMATISM
BRIGHT'S DISEASE BACKACHE
DIABETES
NUMBER 4087 THE PROPRIETORS

Dodd's Kidney Pills hjälper alla former av njursjukdomar, såsom reumatism, Brights sjukdom, diabetes och ryggvärk. Dodd's Kidney Pills säljas för 50 cents per ask av alla apotekare eller sändas per post vid mottagandet av betalningen. The Dodd's Medicine Co. Ltd., Toronto, Ont.

Svenska Canada-Tidningen

Printed and published every Thursday by The CANADA WEEKLY PRINTING Co. Ltd. a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man. P. M. DAHL, Manager. 'PHONE A-9011.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år i förskott	$2.00
Halvt år i förskott	1.50
Helt år till Förenta Staterna	2.50
Helt år till Sverige	3.00
Halvt år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post- eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Company, Limited.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger $1.50
Dödsannonser med svart ram och kors. 1.50
Förlovningsannonser, gåvokas, etc., 50c. per gång å utrymme icke överstigande 1 tum enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

Torsdagen den 25 September, 1924.

CHICAGOMÖRDARNA, de tvenne unga miljonärssönerna Loeb och Leopold, vilka för någon tid sedan fingo den djävulska idén att mörda en av sina jämlikar endast för att erfara den sensationskänsla, utförandet av en dylik förbrytelse åstadkommer, blevo, som vi i förra numret meddelade, dömda till livstids fängelse i stället för hängning. Knappast någon rättegång har tilldragit sig större uppmärksamhet än denna — dels på grund av de ohyggliga omständigheterna vid mordets utförande, mördarnes onaturliga kallblodighet och sinnesnärvaro, för att ej säga abnorma hänsynslöshet under rättegången, och dels på grund av den omständighet, varmed rättegången förts. Ännu en gång har penningens ofantliga makt åskådliggjorts. Det är alldeles tydligt, att om ej penningarna varit tillhands för att använda alla medel för att befria de anklagade, hade rättegången snart varit över och de unga brottslingarna redan hängt i galgen i stället för att nu sitta inom fängelsemurar. Principiellt äro vi emot dödsstraffet och äro ej i favör av dess tillämpning, ehuru vi känna oss böjda för att säga, att om dödsstraff någonsin skulle ifrågakomma, så skulle det ha tillämpats i detta fall. Några förmildrande omständigheter kunna ej med bästa vilja i världen framletas. Ynglingarna hade haft alla tillfällen i världen att förkovra sig mentalt och intellektuellt och ansågos vara synnerligen intelligenta. Det var ej ekonomiska svårigheter, det var ej nattsvart fortvivlan, som drivit dem till den hemska gärningen, vilket så ofta är fallet med mordhändelserna eljest; — ej heller var det i överilning, i ett ögonblick av vredesutbrott, då man ej fullkomligt behärskar sitt eget jag, som brottet begicks, ej heller visade brottslingarna någon ånger över det begångna brottet vid rättegången utan visade den mest nonchalanta indifferens för allt. Brottet var ett av de kallblodigaste, som någonsin utförts, och någon förskoning skulle ej få förekomma.

Ehuru vi konstatera, att penningar räddat ynglingarna undan galgen, då dessa gävo dem tillfället till ett kostbart försvar, tro vi knappast, att domaren, som fällde domen, och de anklagades försvarsadvokat tagit mutor eller i övrigt låtit påverka sig av yttre inflytanden. Otvivelaktigt är också livstidsfängelse för dessa individer ett svårare straff, än om de fått sona brottet med sina liv. Att levande begravas i statsfängelset i Joliet är ett straff, som dessa ynglingar säkerligen ej kunna motstå. Kontrasten mellan de flydda dagarna med det otvungna nöjeslivet, där alla fordringar och begär kunde tillfredsställas, och den enformighet, den hopplösa, oföränderliga framtid, som de nu gå till mötes, måste ovillkorligen bli en tortyr av svåraste beskaffenhet för de dömda.

Den fällda domen kommer att bli av stor betydelse vid liknande rättegångar i framtiden, och det torde hädanefter bli svårt att döma en person till döden. Denna dom kommer att åberopas som prejudikat, och detta har redan hänt. En nittonårig yngling, Bernard Grant, dömdes för någon tid sedan att förlora livet. Försvarsadvokat Darrow, som räddade miljonärssönernas liv, har tagit upp saken igen och ämnar förhindra exekutionen. Möjligen var denna rättegång första steget mot dödsstraffets avskaffande.

I samband härmed dyker ett annat krav fram: Varje brottsling, sak samma, om han är fattig eller rik, borde ha samma rätt till försvar. Det skulle vara statens plikt att åtaga sig försvaret. Hur ofta ha ej fattiga personer, som begått ett brott, helt sonika dömts till de svåraste straff, emedan de saknat medel för försvar!

RAMSAY MACDONALD, Storbritanniens nuvarande premierminister, har tvivelsutan, i trots av allt, vad som tidigare sades om att arbetarna ej kunde taga ett lands parlamentariska ledning och regim omhand, likväl under sin regeringstid visat, att detta prat var fullkomligt obefogat, som ock, att den lyckats åstadkomma mycket, som de andra regeringarna, i trots av sin statsmannakonst, ej lyckades åstadkomma.

Visserligen har vid olika tillfällen regeringen fallit på smärre frågor, men den har dock haft det moraliska modet att ej låta ett nederlag rörande triviala saker bli anledning till kapitulation. Så länge det ej gällde en fundamental, betydelsefull fråga, stannade de kvar vid styret. I det yttersta av dessa dagar ha visserligen vissa politiska lyckosökare, vilka för länge sedan bort ha gjort sig omöjlige på det politiska området, sökt göra det hett för Ramsay MacDonald att hålla sig kvar i sadeln men ha hittills misslyckats. —

"The Christian Science Monitor" säger i ett av sina senaste nummer, att MacDonalds administration varit en av de mest successfulla av de senaste regeringarna. Vid Londonkonferensen intog den brittiska regeringen en ledande ställning i de största och mest framgångsfulla ansträngningar att åstadkomma lugn i Europa, som företagits sedan Versaillesfördragets undertecknande. Tillsammans med premier Herriot i Frankrike — också en arbetarepremier — har MacDonald i Geneve återupptagit det kinkiga och svårlösta problemet om säkerhet och rustningar. Vad inrikesaffärerna beträffar, har hans administration Philip Snowdens budget och Wheatleys boningshusplan att taga krediten för. Allt detta är i alla fall en vacker meritlista för endast en halvårig administration.

Men moln hopa sig på horisonten, vilka kanske inom kort kunna åstadkomma MacDonalds fall. Den rysk-engelska handelstraktaten har åstadkommit en del strider, vilka torde bli rätt bittra, då traktatens ratificering kommer upp för parlamentets avgörande. Det är ej stor opposition i England, vad beträffar återställandet av diplomatiska förbindelser med Ryssland. Den allmänna uppfattningen är nämligen den, att vad man än må tro om Rysslands förtjänster och brister, så har sovjetregeringen i alla fall hållit sig kvar vid makten i sju års tid utan tecken till fall, att den fortfarande fungerar, och att det ej finns större anledning att vägra diplomatiska förbindelser med Ryssland, än om man skulle neka upptaga sådana med Turkiets sultan eller det gamla Rysslands tsar, vilka gjorde sig skyldiga till grovt tyranni och våldregim. Det är egentligen ej härom striden uppstått. Frågan har snarare en nationalekonomisk karaktär: svårigheten rör sig rörande den punkt i traktaten, som bestämmer, att England skall garantera såväl kapitalet som räntan å ett ryskt lån, uppgående till omkring $200,000,000, — detta lån att upptagas i London. Som man torde erinra sig, voro underhandlingarna mellan de ryska och engelska diplomaterna rätt så intressanta. Konferensen var ju nära att stranda och var ju också offentligen kungjord som strandad. Orsaken till att underhandlingarna voro nära att stranda var den, att Storbritannien fordrade, att ryska sovjetregimen skulle ge kompensation till utlänningar, som ägt egendomar i Ryssland, vilka av bolsjevikerna vid revolutionens utbrott konfiskerades. Detta vägrade Sovjetryssland göra, med mindre Storbritannien hjälpte dem med ett lån, stort nog att göra det möjligt för dem att åter sätta industriens hjul i gång. Detta vägrade den brittiska regeringen. Det var där underhandlingarna strandade. Ett slutligt sammanträde sammankallades. Efter ett oavbrutet arbete långt in på småtimmarna utgavs en kommuniké, kungörande underhandlingarnas avbrytande. — Ingen av sidorna hade gett vika. Den allmänna publiken, som förväntat sig ett resultat, tog saken som avgjord. Rysslands vänner i arbetarepartiet, vilka voro talrika och inflytelserika, blevo emellertid nu aktiva och lyckades förmå MacDonald att gå med på en kompromiss, varigenom Storbritannien förband sig att anskaffa eller garantera ett lån å obestämd storlek, under förutsättning, att den ryska regeringen ingick sådana överenskommelser med utländska egendomsägare i Ryssland, som 50 procent av dem kunde godkänna. Och så kom det för hela nationen överraskande meddelandet, 48 timmar efter att rapporten kungjordes om att underhandlingarna strandat, att fullständig enighet uppnåtts. Vad som förmådde MacDonald att avvika från sina förut fattade meningar, är ej klart, men tydligen var hans avsikt att till vad pris som helst undvika en brytning med Sovjetryssland. Icke förty kommer han att mötas av en häftig storm i parlamentet, då frågan om traktatens ratificering skall avgöras, och det är ej omöjligt, att resultatet blir förordnandet om allmänna val för att låta folket avgöra saken. Möjligt är, att MacDonald kommer att falla på denna fråga. Folket frågar sig naturligtvis, varför de skulle låna penningar till Ryssland för att finansiera dess industrier, då de själva ha behov av dem för finansiering av företag inom egna landamären. Å andra sidan finnes en så helhjärtad sympati bland arbetareelementen i England för det kommunistiska experimentet i Ryssland, att de äro mera intresserade av att se Ryssland satt på egna ekonomiska fötter än av något annat.

MacDonald befinner sig följaktligen i en elak dilemma. Det blir nästan omöjligt att få traktaterna ratificerade, såvida ej koncessioner givas, vilka så att säga riva hjärtat ur det hela. Det blir honom mycket svårt att bevilja dessa koncessioner utan att förlora understödet från stora grupper olika tänkande inom egna led. Hans fiender göra naturligtvis stora nummer av denna sak. Lloyd George, som alltid vet, när han bör vara med på ett hörn för att göra några av sina illfundiga schackdrag, inser till fullo situationen och har också benyttat sig av densamma — ehuru det knappast är troligt, att den lille sluge walesaren har något gehör med sig. Lloyd George är alltid med och ser, om han ej på något sätt kan gynna sina personliga ambitioner. Otvivelaktigt kommer emellertid MacDonald att klara sig ur även denna härva. Ett är emellertid säkert, att Ramsay MacDonald skött sin plats på ett jämförelsevis mönstergillt sätt, även om det måste medges, att ej alla förhoppningar, som ställts på honom, infriats. Omständigheternas makt är stor under alla förhållanden, — det måste man lära sig inse. Verklig framgång sker successivt. Det kan likväl konstateras, att ett märkbart omslag, vad beträffar politiska idériktningar, likväl gett sig tillkänna under de senaste årtiondena. I England och Frankrike ha vi arbetarepremierer, och i Förenta Staterna ha de radikala, arbetare- och farmareelementen samlat sig runt en La Follette — en den nyare tidens förkämpe, som säkerligen är väl värd att erhålla ett tillfälle att visa, vad han duger till för att rensa den politiska atmosfären.

Vilda kvinnor ha ock sin nytta. De hjälpa en man att sätta värde på den han gift sig med.

Oundvikligt. Det är inte alla, som ha riktigt klart för sig, hur stort Amerika i själva verket är. En engelsman, som hade sin betjänt med sig, hade rest i fyra dagar från New York västerut. På den fjärde dagens afton satte de i rökrummet och betjänten tittade oavbrutet genom fönstret.

— Vad tänker du på, Smith, frågade herrn.

— Jo, jag tänker på, svarade betjänten, att den där Kolumbus gjorde ingenting så märkvärdigt, då han hittade det här landet. Det kunde han väl knappast undvika.

Cunard
CANADIAN
Tredje "Cabin" till
EUROPA

Måltiderna äro många och utmärkta. Hytterna äro komfortabla med nya, rena lakan och örngott.
En av de mest attraktiva dragen i Cunard linjens betjäning är den magnifika resan å St. Lawrence-floden, med sina härliga scenerier och historiska platser.
Det största paret "Cabin"-klass-ångare i världen — "CARMANIA" och "CARONIA" (20,000 ton) från Quebec till Queenstown och Liverpool.
"ANDANIA", "ANTONIA" och "AUSONIA" (15,000 ton) från Montreal till Plymouth, Cherbourg och London.
Se Cunard-Linjens agent, eller tillskriv

THE CUNARD STEAMSHIP CO., Limited.
170 Main St.
WINNIPEG, MAN.
eller P. M. Dahl's Steamship Agency, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Kamera knäpp.

För S. C. T.

Svenska folket och jag voro förliden torsdagskväll på party. Det händer ibland, att vi samlas, men inte ofta i så stor mängd, som denna gång. Att det var något extraordinärt, som var anledningen, förstår ni nog. Det var nämligen logen Strindberg av Vasaorden, som firade s. k. flyttningskalas. De ha nämligen flyttat till sin nya lokal i Travellers' Hall.

Det var som sagt roligt att få komma tillsammans med så mycket landsmän, och undertecknad kände sig "häppi." Först på programmet var mat och mycken mat. Vi åto fruktansvärt. Den kända svenska försoffningen tycks inte ha inverkat på tuggapparaterna. Under det vi länsade matfaten, bjöds på solosång och musik och naturligtvis tal. De senare voro dock av det lindrigare slaget. Mr Brusell pratade förstås flera gånger, men det var förlåtligt då han var värd. Bland annat meddelade han, att logerna i Canada ha över tusen medlemmar, och icke tre hundra, som någon vänlig själ hade påstått. Jag betvivlar icke, att mr B. har rätt, och för resten är det nog liten idé att opponera sig. Brunsell är stor och stark.

Det var intressant att se, hur bröder sämjas. Där sutto vi en massa människor av alla kategorier och trosbekännelser, höll jag på att säga, i ljuvlig blandning, och jag försäkrar, att vi alla hade en angenäm afton.

Supén avslöts efter ett anförande av mr P. M. Dahl, åtföljt av ett trefaldigt rungande hurra för logen Strindberg och dess verksamhet. Jag skulle hava velat hurra för våra kypare också. Våran hovskräddare Nilsson och dito hovbokhandlare Gustafsson m. fl. voro ypperliga hovmästare.

Efter supén vidtog dansen, som pågick till fram på småtimmarna under genjytligaste stämning.

Apropos dans i allmänhet, så skulle jag vilja avråda alla gentlemän med väl utbildade och "framstående" magar från att uppträda i de moderna danserna, och jazz i synnerhet. För dessa herrar vill jag rekommendera den gamla hederliga svenska krigsdansen, hambon. För resten så tycker jag, att nutidens plastiska danser bättre skulle hava anstått våra förfäder aporna. Jag tycker inte illa om en gammal hederlig vals, men mina stora härliga fötter (skor nr 14) ha ofta den ovanan att trassla in sig bland min dams små förtjusande diton.

Aldrig glömmer jag mitt första uppträdande i balsalongen. Jag var djupt förälskad. Föremålet för min glödande tillbedjan var en ljuslockig, blåögd sextonåring, samma ålder som jag själv. Min tillbedda var förtjust i dans. Alltså hade jag intet annat val än att lära mig den ädla konsten, ty jag kunde icke härda ut att se min flicka dansa endast med andra kavaljerer.

Jag tränade fanatiskt en veckas tid. Min omgivning trodde, att jag plötsligt fått den stora flugan, och förslag om snabb internering gjordes. Jag förblev kall för allas frågor och skuttade som en besatt kring golv och väggar. Resultatet blev, förutom två sönderslagna kristallvaser, en krossad bordlampa, några utslagna fönsterrutor m. m., att jag, när nästa lördagskväll kom, kände mig kvalificerad att "bjuda upp." Vi följdes åt till ballokalen, min flicka och jag. På vägen berättade jag mina underbara framsteg såsom dansör. Min tös log ett kärligt leende och lovade mig första dansen. När första låten gick av stapeln, gjorde jag en sådan där chevalerisk knick på huvudet, som det brukades, och i ett drömmande, lycksaligt tillstånd seglade vi ut på golvet. Men, Herre min Skapare, vad det var svårt att komma i gång! Högra foten befanns absolut omöjlig redan i starten, och den vänstra var efter en stunds noggrannt provande lika oregerlig. Efter en stunds krystande lyckades vi så småningom komma i en roterande rörelse. Hänförd över att äntligen ha fått bukt med de svårhanterliga fötterna, svävade jag soligt omkring en stund med min åtrådda utan att observera, att vi voro föremål för allmänt leende. Plötsligt blev jag brutalt utstött ur paradiset av min egen tillbedda. "Kære Nikodemus, du dansar ju schottisch till valsmelodi!" Om jag kunnat sjunka genom golvet, hade jag med nöje gjort detta. Min tös smet ifrån mig som en dimfigur, och där stod jag ett föremål för allmän munterhet.

Därmed var den vackra kärlekssagan förbytt i tragedi, och en annan yngling följde min f. d. flicka hem den kvällen. Mörk i hågen, endast med mina självmordstankar i sällskap, gick jag hem den aftonen. Jag lovade dyrt och heligt att aldrig dansa mer, ett löfte, som jag tyvärr bröt, när jag blev kär för andra gången, men det hör ju egentligen inte hit.

Nikodemus.

BREV FRÅN WADENA

Wadena Forumklubb avhöll den 14 september sitt ordinarie möte hos Silléns. Att intresset för Forumklubben är stort här i Wadena, kan man förstå, då man ser den tillslutning, den erhåller vid sina möten. Silléns stora hus visade sig nämligen för litet, ty det var en tämligen stor skara, som stod utanför. Alla tycktes taga livlig del i arbetet. Ett gott arbete, som klubben utför, är, att dess medlemmar öva sig i diskussioner. Att de även äro vakna, då det gäller att bevaka lokala intressen, framgår av det faktum, att de beslutade göra en del förbättringar å en av samhällets gravgårdar, ett mycket behjärtansvärt företag.

Efter att föregående mötes protokoll förelästs, upplästes en del brev från några för verksamheten intresserade personer, vari klubbmedlemmarna uppmanades att fortsätta sitt arbete i trots av att Forum måst nedläggas. Det var i synnerhet en winnipegbo, som i en följd av år gjort sig bemärkt i Svensk-Canadas press som en synnerligen elaksinnad och illvillig skribent, som tycktes vara behäftad med en ofantlig omtanke om Forumklubbarnas framgång och dess medlemmars allmänna kunskap, vilken i sitt brev gav sina faderliga förmaningar och lät sin "spirit"uella visdom flöda och i synnerhet varnade för att ge denna tidning sitt understöd. Han var i synnerhet angelägen om att låta Wadena Forumklubbs medlemmar veta av vad kaliber denna tidnings redaktör är, och med en förvånansvärd svada gav han honom det ena vackra tillmälet och titeln efter den andra. Skribenten hade tydligen fått "blicken öppen" för vad denna tidnings redaktör går för, men av skrivelsens sammanfattning att döma, torde det nog vara något starkare än vatten, som öppnat hans skumma ögon. Jag vill inte här upprepa alla vackra titlar, han gav redaktören, ty då kan denne bli så egenkär och stor av sig, att han ej får plats på trottoaren, då han är ute och går med "den lilla klick av vänner, som han äger i Winnipeg."

Vad intryck detta brev gjorde på Forumklubbens medlemmar, kan jag ej bestämt säga, men jag skulle vilja tro, att uppfattningarna voro delade. Jag hoppas under alla förhållanden, att Forumklubbens medlemmar ej för mycket taga efter brevskrivarens uttryckssätt och skrivmetod. Otvivelaktigt bör emellertid klubben vara winnipegskribenten tack skyldig för hans nit att låta dem veta, vad slags person som är tidningens redaktör, ty det är ju inte gott för landsborna att veta det! Jag tycker, att det var en stor blunder av klubben att ej till skribenten i fråga sända en tacksamhetsresolution för de lämnade uppgifterna. —

Forumklubben kan göra ett gott arbete för sina medlemmar, vilket den ock utan tvivel gör, genom att diskutera dagens mera brännande frågor. Vid detta möte diskuterades den canadensiska senatens existensberättigande eller ej. Diskussionen var synnerligen intressant och upplysande, och framgick det av densamma, att klubben ansåg, att senaten var en överflödig institution, som i bästa fall åtminstone borde reformeras. Det var i synnerhet senatens sätt att behandla bibaneförslagen, som orsakat, att man fått blicken öppen för en senatreform eller dess absoluta avskaffande. Vid nästa Forummöte kommer immigrationsspörsmålet att ventileras. En intressant diskussion är att förvänta.

Efter mötets slut bjöds på extra gott kaffe med svenskt kaffebröd, varefter deltagarna gingo hem var och en till sitt, väl belåtna med ett väl utfört arbete. En som var med.

Auranias första tripp.

"The Aurania," Cunardlinjens nya ångare, företog härförliden sin första resa, då den avseglade från Southampton till Cherbourg och New York. Hon är en systerångare till Andania, Antonia och Ausonia, vilka f. n. trafikera mellan Montreal och kanalhamnarna.

"The Aurania" sjösattes förliden februari månad och är av senaste modellen. Den har rum för 500 cabin och 1,200 tredjeklass passagerare, är 538 fot lång och har 15,000 brutto tonnage. Den är i alla avseenden fullt modern och byggd enligt de bästa metoder samt försedd med alla bekvämligheter. Där finnas skrivrum, sittrum, rökrum och verandekafé å A-däcket. Å B-däcket finnes lekplan för barnen med de senaste anordningar för nöjen.

"The state rooms," avsedda för två, tre eller fyra passagerare, äro stora och ljusa, belägna midskepps som de äro. Alldenstund det finns endast en klass kabinpassagerare, äro alla dessa "state rooms" förlagda å de bästa platserna å skeppet. De äro välinredda med alla moderna bekvämligheter och med tanke på passagerarnas välbefinnande. Bland andra anordningar vilja vi särskilt påpeka den utmärkta ventileringen, varigenom frisk luft alltid tillföres passagerarna.

VIKTIG KUNGÖRELSE TILL MANITOBA
VETEPOOLS MEDLEMMAR!
SKEPPA SÄDEN DIREKT TILL POOLEN.
Medlemmar av poolen instrukteras härmed att icke skeppa plattform lastat vete till kommissionärfirmorna. Utfärda fraktsedlarna direkt till poolen och behåll för egen nytta genom poolen den ¾ cents betjäningsavgiften, vilket är ¼ cents mindre än vad som erlagts under föregående år. Vi skola kontrollera inspekteringen och skaffa er den högsta möjliga grad. Fyll ut er sedel sålunda:
Consign to Order of,
MANITOBA WHEAT POOL
Fort William—Port Arthur
Notify:
MANITOBA WHEAT POOL
Winnipeg
Care of:
WHEAT POOL ELEVATORS
Fort William—Port Arthur
ÄR DU MEDLEM?—OM ICKE—BLIV IDAG!
MANITOBA CO-OPERATIV WHEAT PRODUCERS LTD.
Förenade med sina grannar i Saskatchewan och Alberta i en central försäljningsbyrå.
The Canadian Co-operativ Wheat Producers Ltd.

SKÖRDEN BERGAS NU

alltöver vestern. Farmaren erhåller lön för sin möda, förbereder sitt land för nästa år, uppgör sina finanser och kanske känner sig nöjd.

Vid uppbetalandet av småskulder, är det så lätt att glömma de, vilka skulle först betalas. En sådan skuld är en skuld till tidningen, vilken varje vecka regelbundet kommer till hemmet, och ännu mera så en tidning på ens eget språk. Har Ni tänkt Er, hur lånigsamt det skulle vara, om Ni ej hade en svensk tidning som gav Er nyheter från den övriga världen, från hemländet eller från trakter där vänner och anhöriga bygga och bo.

Att en sådan tidning är väl värd sitt pris erkännes av alla, men det händer att många glömma att insända sin prenumerationsavgift när de skulle.

Det är därför vi nu påminna våra prenumeranter om att insända sin betalning för SVENSKA CANADA-TIDNINGEN.

Glöm ej detta, sänd den med nästa post!

DU BLIR
Belåten
med de resultat du erfar genom
Kiropraktik

Detta är anledningen till att våra kunder äro de bästa rekommendörer. De äro i ställning att veta bättre än andra, som ej försökt eller studerat denna metod, — ty de ha undersökt och erfarit dess meriter.

Kiropraktik är en vetenskap i sig själv, — mycket olik alla andra metoder. Att den medför resultat har bevisats genom den snabbaste hälsometod i världen idag.

FRÅGA VÅRA PATIENTER.

Bring edra hälsobekymmer till
Dr. E. A. Anderson
SKANDINAVISK
Chiropractor
PALMER GRADUERAD.
Telefon 331 Camrose, Alta.
Kontor över Ofrim & Malands butik.

PRIVILEGIERAD AV STATEN
Lär ENGELSKA
genom **den enda svenska**
korrespondensskolan i Amerika och enda med svenska lärare med statsexamen som språklärare.

I fall Ni blott visste hur lätt, fort och billigt Ni kan lära god, grundlig och korrekt engelske i Ert EGET HEM genom vår lagligt skyddade korrespondensmetod, så skulle Ni ej dröja en dag. Flerå svenskar lära engelska genom vår korrespondensskola än i någon annan skola i världen. Varför skulle då ej Ni göra detsamma? Välj det som MANGA TUSEN LANDSMAN före Er och 16-årig erfarenhet funnit vara det bästa. Kunskaperna äro för Er värda flera HUNDRATALS DOLLARS. Tillbakavisa ej detta erbjudande! Skriv I DAG efter alldeles kostnadsfria, fullständiga upplysningar om denna beromda lärometod. Adressera:
SVENSKA KORRESPONDENSSKOLAN,
Avd. C., RED BANK, N. J.

LÄKARE OCH TANDLÄKARE
Dr. M. RADY
LÄKARE OCH KIRURG.
Invärtes sjukdomar (X—Ray)
652½ MAIN STR.
(Mellan Logan och Henry Ave.)
Kontorstimmar: 2—5 e. m. 6.30—8 e. m.
Telefon: Kontoret—A4480 Bostaden—A6118

DR. FRANK R. KING
TANDLÄKARE.
602 Main St. Suite 2.
Kontorstimmar: 9.30 f. m.—6 e. m.
Aftnar enligt överenskommelse.
OMSORGSFULLT ARBETE UTFÖRES.
Telefon till Kontoret: N.6412.

Dr. D. J. Mason
LÄKARE & KIRURG
Kontor och rum ovan Arrow Drug Store.
Telefon 81 Red Kenora, Ont.

Dr. S. C. Peterson
SPECIALIST i Hud-, Köns-, Urin- och Veneriska sjukdomar, har flyttat från 401 till 506 McArthur Bldg.
Ovanför Child's Restaurant.
Kontorstid: 10—1, 3—6 och 7—8
Telefon A4165. Svenska talas.

DR. BRANDSON
LÄKARE
216 Medical Arts Bldg.
Kontorstimmar från 2 till 4 endast eftermiddagen
Telef. A7067

Tel. A 1179 Bosted Tel. N 1784
DR. W. J. KING
Chiropractor
926-930 Somerset Bldg.
Winnipeg, Man.

Kontorstel.: A 3659 Bostadstel.: St. John 887
Dr. T. Glen. Hamilton
LÄKARE
210—212 Somerset Bldg., Winnipeg, Man.

Dr. W. J. ROBB
TANDLÄKARE
199 KELVIN ST. WINNIPEG, MAN.
Kontorstimmar: kl. 9 f. m. — 8 e. m.
Telefon: J.6455

? ? ? ? ? ? ? ? ?
"NORDISK JUL"